

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจของปัญหาอุทกภัยในเขตเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและภาคธุรกิจ เกี่ยวกับปัญหาอุทกภัยในจังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อประเมินต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จากการเกิดปัญหาอุทกภัยในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ทั้งสามครั้งในปี พ.ศ.2548 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณแขวงกาวิละจำนวน 157 คน แขวงเมืองรายและแขวงนครพิงค์ จำนวน 43 คน รวมทั้งหมด 200 คน สำหรับภาคธุรกิจประกอบด้วย ธุรกิจที่ตั้งอยู่ในย่านไนท์บাজার จำนวน 55 แห่ง ตลาดวโรรส จำนวน 25 แห่ง และธุรกิจรอบๆ เทศบาลนครเชียงใหม่ 23 แห่ง รวมกลุ่มตัวอย่างในภาคธุรกิจ จำนวน 103 แห่ง โดยในการเก็บข้อมูลได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ และวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางร้อยละ

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ภาคประชาชน

การศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจของปัญหาอุทกภัย ของประชาชนจำนวน 200 คน นั้นพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงจำนวน 149 คน มีอายุ 20-50 ปี จำนวน 148 คน มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 100 คน ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 76 คน มีสถานภาพเป็นหัวหน้าครอบครัวจำนวน 91 คน มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน จำนวน 55 หลังคาเรือน มีจำนวนผู้มีรายได้ในครอบครัว 2 คน จำนวน 101 หลังคาเรือน มีรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือนจำนวน 88 หลังคาเรือน มีลักษณะการอยู่อาศัยที่บ้านของตนเอง จำนวน 104 หลังคาเรือนมีลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยวชั้นเดียว จำนวน 157 หลังคาเรือน

ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสาเหตุของการเกิดปัญหาอุทกภัยเกิดจากท่อระบายน้ำมีไม่เพียงพอ หรือมีแต่ใช้ไม่ได้ เนื่องจากสูงกว่าระดับน้ำไหลออก รองลงมาคิดว่าเกิดจากการบุกรุกสร้างสิ่งกีดขวางทางลำน้ำ เช่นตลิ่งที่งอกลงไปใต้น้ำเพื่อประโยชน์ในการปลูกสร้าง เช่นร้านอาหาร โรงแรม เป็นต้น และประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้เตรียมตัวกับสภาวะอุทกภัย จำนวน 101 คนสำหรับประชาชนที่มีการเตรียมการกับสภาวะอุทกภัย จำนวน 99 ครัวเรือน ได้เตรียมการป้องกันโดยการขนย้ายข้าวของไปที่น้ำท่วมไม่ถึง โดยประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าอุทกภัยครั้งนี้มี

ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก จำนวน 180 คน แต่หากเกิดอุทกภัยครั้งต่อไปก็จะยังอาศัยอยู่ที่เดิม จำนวน 176 คน โดยสำหรับอุทกภัยในครั้งนี้ ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับรู้การเตือนภัยเกี่ยวกับสถานการณ์อุทกภัยจำนวน 161 คน โดยทราบข่าวจาก วิทยุ และโทรทัศน์ ทั้งนี้ภาครัฐได้มีการเตรียมการป้องกันเอาไว้ ด้วยการนำถุงทรายมาปิดล้อมตามช่องทางที่น้ำล้นตลิ่ง และในขณะที่เกิดอุทกภัย ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐจำนวน 156 คน ในรูปของเครื่องอุปโภค บริโภค แต่ภายหลังเกิดอุทกภัยประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐ 135 คน สำหรับประชาชนที่ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐ จะได้รับความช่วยเหลือโดยการนำเครื่องอุปโภค บริโภคมาให้จำนวน 57 คน ประชาชนไม่พอใจกับการแก้ปัญหาและการช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐสาเหตุเพราะมีความเห็นว่า ภาครัฐมีการช่วยเหลือที่ไม่มีระบบ และช่วยเหลือไม่ทั่วถึง และประชาชนส่วนใหญ่อยากให้เทศบาลนครเชียงใหม่แก้ปัญหาอุทกภัย โดยการปรับปรุงระบบระบายน้ำในพื้นที่เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ให้ดีขึ้น และควรมีการขุดลอกแม่น้ำปิงบริเวณเขตตัวเมืองเชียงใหม่เพื่อให้น้ำปิงรองรับน้ำได้มากขึ้น

สำหรับความเสียหายทางเศรษฐกิจของปัญหาอุทกภัยในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ทั้งสามครั้งในปีพ.ศ.2548 ของประชาชนนั้น มีมูลค่าความเสียหายจำนวน 2,816,150 บาท ทั้งนี้สถานการณ์อุทกภัย ในครั้งที่ 1 นั้นส่งผลให้ภาคครัวเรือนได้รับผลกระทบมากที่สุด จำนวน 2,595,310 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 92.15 ของความเสียหายทางเศรษฐกิจทั้งหมด ครั้งที่ 2 มีมูลค่าความเสียหายจำนวน 177,890 บาท และครั้งที่ 3 มีมูลค่าความเสียหายจำนวน 42,950 บาท

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ประชาชนบริเวณแขวงกาวีละ โดยเฉพาะบริเวณชุมชนเคหะได้รับความเสียหายมากที่สุด โดยจากสถานการณ์อุทกภัยทั้งสามครั้งในปีพ.ศ.2548 ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนเงิน 2,215,040 บาท รองลงมาประชาชนที่อยู่บริเวณแขวงเม็งรายและแขวงนครพิงค์ ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนเงิน 601,110 บาท

โดยความเสียหายที่เกิดขึ้นแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ต้นทุนที่เป็นตัวเงิน และต้นทุนค่าเสียโอกาส โดยจากการสำรวจประชาชน พบว่ามีต้นทุนที่เป็นตัวเงินจากสถานการณ์อุทกภัยทั้งสามครั้ง จำนวน 2,435,500 บาท ประกอบด้วย ความเสียหายด้านที่พักอาศัย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นความเสียหาย บริเวณพื้นบ้านจำนวน 664,150 บาท ด้านทรัพย์สินต่างๆ ของครอบครัวส่วนใหญ่เป็น ความเสียหายของทรัพย์สินอื่นๆ เช่น เครื่องซักผ้า เป็นต้น ด้านค่ารักษาพยาบาลเนื่องจากการเจ็บป่วย เสียหายจำนวน 18,040 บาท และค่าใช้จ่ายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายในการขนย้ายข้าวของหนีน้ำ จำนวน 87,400 บาท ส่วนที่สองคือ ต้นทุนค่าเสียโอกาส พบว่า ประชาชนมีรายได้ที่เสียไปจากการหยุดงานเนื่องจากสถานการณ์อุทกภัยทั้งสามครั้ง จำนวน 980,600 บาท

เมื่อนำข้อมูลความเสียหายที่ได้จากการสำรวจมาประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจโดยรวมของประชาชนแล้ว พบว่ามีมูลค่าความเสียหายทั้งสามครั้ง จำนวน 398,217,691 บาทหรือ 398.2 ล้านบาท ซึ่งต่ำกว่าที่ธนาคารแห่งประเทศไทย สาขาภาคเหนือได้ประเมิน ทั้งนี้เป็นเพราะในการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจในการศึกษารั้งนี้ นั้น ไม่ได้รวมเอาความเสียหายด้านสาธารณูปโภค ความเสียหายของโรงเรียนต่างๆ และความเสียหายของยานพาหนะ และไม่ได้ประเมินภาพรวมของทั้งจังหวัดเชียงใหม่ เช่นเดียวกับที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประเมิน

5.1.2 ภาคธุรกิจ

การศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจของภาคธุรกิจจำนวน 103 แห่งนั้น พบว่าธุรกิจส่วนใหญ่เป็นธุรกิจประเภทเจ้าของคนเดียว จำนวน 92 แห่ง มีลักษณะเป็นร้านค้า จำนวน 86 แห่ง มีสถานที่ตั้งอยู่ในย่านไนท์บาซาร์ จำนวน 55 แห่ง เป็นธุรกิจที่มีจำนวนลูกจ้าง ต่ำกว่า 5 คน จำนวน 69 แห่ง มีเงินทุนหมุนเวียนภายในร้าน ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อวัน จำนวน 67 แห่ง และมีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาทต่อวัน จำนวน 70 แห่ง

ภาคธุรกิจส่วนใหญ่ คิดว่าสาเหตุที่ทำให้เกิดอุทกภัยในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ในปี พ.ศ. 2548 คือ การบุกรุกสร้างสิ่งกีดขวางทางลำนํ้า เช่นตลิ่งที่งอกลงไปนํ้าเพื่อประโยชน์ในการปลูกสร้าง เช่น การสร้างร้านอาหาร โรงแรม เป็นต้น รองลงมาคิดว่า เป็นเพราะท่อระบายนํ้ามีไม่เพียงพอ หรือมีแต่ใช้ไม่ได้ เนื่องจากท่อนํ้าสูงเกินระดับนํ้าไหลออก และธุรกิจส่วนใหญ่ไม่ได้เตรียมตัวกับสภาวะอุทกภัย จำนวน 62 แห่ง สำหรับธุรกิจที่มีการเตรียมการกับสภาวะอุทกภัย จำนวน 41 แห่ง ได้เตรียมการป้องกันโดยการขนย้ายข้าวของไปที่นํ้าท่วมไม่ถึง โดยธุรกิจส่วนใหญ่คิดว่าอุทกภัยครั้งนี้มีความรุนแรงอยู่ในระดับมาก จำนวน 91 แห่ง และ ธุรกิจส่วนใหญ่ได้รับรู้การเตือนภัยเกี่ยวกับสถานการณ์อุทกภัย จำนวน 76 แห่ง โดยได้ทราบข่าวจากวิทยุ ทั้งนี้ภาครัฐได้มีการเตรียมการป้องกันเอาไว้ด้วยการนำถุงทรายมาปิดล้อมตามช่องทางที่นํ้าล้นตลิ่ง และในขณะที่เกิดอุทกภัยภาคธุรกิจได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐ จำนวน 66 แห่ง ในรูปของการได้รับแจกถุงทรายเพื่อทำผนังกั้นนํ้าชั่วคราว แต่ภายหลังเกิดอุทกภัยภาคธุรกิจที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐจำนวน 57 แห่ง มีเพียงการช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐโดยการกวาดล้างถนน จึงทำให้โดยภาคธุรกิจส่วนใหญ่ไม่พอใจกับการแก้ปัญหาและการช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากมีความเห็นว่าภาครัฐไม่ได้ให้ความช่วยเหลือใด ๆ เลยสำหรับภาคธุรกิจ ดังนั้นภาคธุรกิจส่วนใหญ่จึงอยากให้เทศบาลนครเชียงใหม่แก้ปัญหาอุทกภัย โดยการควรมีการขุดลอกแม่น้ำปิงบริเวณเขตตัวเมืองเชียงใหม่เพื่อให้นํ้าปิงรองรับนํ้าได้มากขึ้น และควรมีการปรับปรุงระบบระบายนํ้าในพื้นที่เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ให้ดีขึ้น

สำหรับความเสียหายทางเศรษฐกิจของปัญหาอุทกภัยในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ในปี พ.ศ.2548 ทั้งสามครั้งของภาคธุรกิจนั้น มีมูลค่าความเสียหายจำนวน 15,437,780 บาท ทั้งนี้ สถานการณ์อุทกภัย ในครั้งที่ 1 นั้นส่งผลให้ภาคธุรกิจได้รับผลกระทบมากที่สุด จำนวน 11,156,740 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 72.26 ของความเสียหายทั้งหมด ครั้งที่ 2 มีมูลค่าความเสียหายจำนวน 2,819,090 บาท และครั้งที่ 3 มีมูลค่าความเสียหายจำนวน 1,101,950 บาท

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ภาคธุรกิจที่ตั้งอยู่บริเวณย่านไนท์บาซาร์ โดยเฉพาะบริเวณชั้นใต้ดิน ได้รับความเสียหายมากที่สุด โดยจากสถานการณ์อุทกภัยทั้งสามครั้ง เสียหายเป็นจำนวนเงิน 12,545,430 บาท รองลงมาธุรกิจที่ตั้งอยู่บริเวณตลาดวโรรส ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนเงิน 2,112,000 บาท และธุรกิจที่ตั้งอยู่โดยรอบบริเวณเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้รับความเสียหายจำนวน 480,350 บาท

โดยความเสียหายที่เกิดขึ้นแบ่งเป็น 2 ส่วนคือต้นทุนที่เป็นตัวเงินและต้นทุนค่าเสียโอกาส โดยจากการสำรวจภาคธุรกิจ พบว่ามีต้นทุนที่เป็นตัวเงินจากสถานการณ์อุทกภัยทั้งสามครั้ง จำนวน 10,357,080 บาท ประกอบด้วยความเสียหายด้านสถานประกอบการ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นของตึกแถว ร้าน จำนวน 308,700 บาท ด้านทรัพย์สินต่างๆ ของครอบครัว ส่วนใหญ่เป็นความเสียหายของ สินค้าภายในร้าน จำนวน 7,801,700 และค่าใช้จ่ายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัยส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าใช้จ่ายในการทำประกัน เป็นต้น จำนวน 358,580 บาท ส่วนที่สองคือ ต้นทุนค่าเสียโอกาส พบว่า ภาคธุรกิจมีรายได้ที่เสียไปจากการหยุดกิจการเนื่องจากสถานการณ์อุทกภัย จำนวน 5,080,700บาท

เมื่อนำข้อมูลความเสียหายที่ได้จากการสำรวจมาประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจโดยรวมของภาคธุรกิจแล้ว พบว่าความเสียหายทางเศรษฐกิจทั้งสามครั้ง มีมูลค่าเท่ากับ 149,881,359 บาท หรือ 149.8 ล้านบาท ซึ่งต่ำกว่าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยสาขาภาคเหนือได้ประเมิน ทั้งนี้เป็นเพราะในการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจในการศึกษาครั้งนี้ ภาคธุรกิจที่ใช้ในการศึกษา เป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก มีเงินทุนหมุนเวียนต่อวันน้อย และไม่ได้รวมไปถึง โรงแรม เกสต์เฮาส์ ร้านอาหาร ที่ได้รับความเสียหาย รายได้จากการท่องเที่ยวที่เสียไป เช่นเดียวกับที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประเมิน

ดังนั้น ผลกระทบทางเศรษฐกิจของปัญหาอุทกภัยในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ในปีพ.ศ. 2548 ทั้งสามครั้งของประชาชน และภาคธุรกิจ ในการศึกษานี้พบว่า มีความเสียหายทางเศรษฐกิจมูลค่าเท่ากับ 548,099,050 บาท หรือ 548 ล้านบาท โดยในจำนวนนี้เป็นความเสียหายของประชาชนจำนวน 398,217,691 บาท และเป็นความเสียหายของภาคธุรกิจจำนวน 149,881,359 บาท

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในครั้งนี้ ทำให้สามารถประเมินความเสียหายทางเศรษฐกิจของปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ในปีพ.ศ.2548 ทั้งสามครั้ง ซึ่งจากการประเมินพบว่า สถานการณ์อุทกภัยในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ นั้น ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจมูลค่ามหาศาล ดังนั้น จากการศึกษาครั้งนี้ ทางผู้จัดทำจึงอยากเสนอแนะ ดังนี้

1) จากการศึกษาพบว่า สาเหตุที่เป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดอุทกภัยในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ นั้น อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ ดังนั้น เทศบาลนครเชียงใหม่ จึงควรศึกษาสาเหตุของการเกิดน้ำท่วมในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่อย่างจริงจัง เพื่อนำมาซึ่งแนวทางการแก้ไขที่ต้นเหตุของการเกิดอุทกภัย

2) จากการศึกษาพบว่า ประชาชนภาคธุรกิจไม่มีการเตรียมรับสถานการณ์อุทกภัยไว้ล่วงหน้า จึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก ดังนั้นประชาชนและภาคธุรกิจจึงควรมีการเตรียมการรับมือกับสถานการณ์อุทกภัยโดยเฉพาะในฤดูฝน เช่น การติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ พายุ เป็นต้น ทั้งนี้เทศบาลนครเชียงใหม่ควรมีการจัดเตรียมระบบการเตือนภัยสถานการณ์อุทกภัย ให้เป็นระบบ สามารถเชื่อถือได้ และมีความรวดเร็ว เนื่องจากระบบการเตือนภัยที่ดี จะทำให้ประชาชนได้เตรียมการป้องกันไว้ได้ทัน ซึ่งทำให้ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นไม่รุนแรงเหมือนดังเช่นที่ผ่านมา

3) เทศบาลนครเชียงใหม่ ควรมีการเตรียมการป้องกันน้ำท่วมอยู่เสมอ โดยจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า เทศบาลนครเชียงใหม่ ควรมีการเตรียมการป้องกันน้ำท่วมในครั้งต่อไป ดังนี้

- เทศบาลนครเชียงใหม่ ควรมีการทำความสะอาดและขุดลอกขยะออกจากท่อระบายน้ำอยู่เสมอ เพื่อป้องกันท่อระบายน้ำอุดตัน

- เทศบาลนครเชียงใหม่ ควรมีการขุดลอกแม่น้ำปิงบริเวณเขตตัวเมืองเชียงใหม่ เพื่อให้แม่น้ำปิง สามารถรองรับน้ำได้มากขึ้น

- เทศบาลนครเชียงใหม่ ควรมีการปรับปรุงระบบระบายน้ำในพื้นที่เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ให้ดีขึ้น เช่น การทำท่อระบายน้ำให้มีขนาดใหญ่ขึ้น

- เทศบาลนครเชียงใหม่ ควรมีการดูแลการบุกรุกที่ดินหรือถมที่บริเวณริมแม่น้ำปิง ทั้งนี้เนื่องจากการกระทำดังกล่าวอาจเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดปัญหาอุทกภัยในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

4) เทศบาลนครเชียงใหม่ ควรมีการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาอุทกภัยในเขตตัวเมืองเชียงใหม่ในระยะยาว ที่สามารถปฏิบัติได้จริงและไม่ก่อให้เกิดปัญหาในภายหลัง ซึ่งจากการศึกษาคั้งนี้ เทศบาลนครเชียงใหม่ควรศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางต่อไปนี้

- การเสริมตลิ่งสองข้างลำน้ำปิง ให้สูงขึ้น และก่อสร้างผนังกันน้ำทั้งสองฝั่ง ตั้งแต่สะพานนวรัฐถึงตำบลป่าแดด

- การสร้างเขื่อนกั้นน้ำที่ไหลลงสู่แม่น้ำปิง เพื่อช่วยลดปริมาณน้ำขณะเกิดฝนตกหนักได้

5) จากแนวทางแก้ปัญหาที่กล่าวมานั้น เทศบาลนครเชียงใหม่ควรมีการจัดทำงบประมาณไว้สำหรับแก้ปัญหาการเกิดอุทกภัย

6) จากการศึกษาพบว่า ประชาชนและภาคธุรกิจส่วนใหญ่ ไม่พอใจกับการแก้ปัญหาและการช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เทศบาลควรมีการจัดระบบการช่วยเหลือให้เป็นระบบตรวจสอบได้ และทั่วถึง เพราะจากการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า การช่วยเหลือของเทศบาลนครเชียงใหม่ไม่มีระบบ ทำให้ผู้ที่เดือดร้อนจากปัญหาการเกิดอุทกภัยไม่ได้รับความช่วยเหลือ เนื่องจากผู้ที่ไม่ได้ประสบปัญหาการเกิดอุทกภัยปลอมปนมารับความช่วยเหลือจากรัฐด้วย เช่น การเข้ารับเครื่องอุปโภค บริโภคที่ทางเทศบาลนครเชียงใหม่นำมาช่วยผู้ประสบภัย

7) จากการศึกษาพบว่า ปัญหาอุทกภัยในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจเป็นมูลค่ามหาศาล เนื่องจากสถานการณ์อุทกภัยในปี พ.ศ.2548 เกิดขึ้นต่อเนื่องกันหลายวัน ดังนั้น เทศบาลควรมีการจัดทำแผนการแก้ปัญหาขณะเกิดอุทกภัย โดยควรทำให้พื้นที่ที่เกิดอุทกภัยนั้น กลับคืนสู่สภาพเดิมให้รวดเร็วที่สุด โดยเฉพาะในย่านเศรษฐกิจสำคัญของเมือง เนื่องจาก ยิ่งปัญหาอุทกภัยเกิดขึ้นยาวนานเท่าใด ก็จะยิ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจมากขึ้น เช่น การท่องเที่ยว การค้า เป็นต้น